

bíróság előtt az Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten és a Wirtschaftskammer Österreich közötti eljárásban, az EK 141. cikkének és a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117/EGK tanácsi irányelv (HL L 45., 19. o.) 1. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J.-P. Puissochet (előadó) és J. N. Cunha Rodrigues tanácselnökök, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr és R. Silva de Lapuerta bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. június 8-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Azt az előnyt, amely az önkéntesen meghosszabbítható kötelező katonai szolgálatot vagy azt helyettesítő polgári szolgálatot teljesítő személyek esetében az általuk a későbbiekben igényelhető, a végkielégítés számítása során ezen szolgálatok időtartamának figyelembe vételét jelenti, az EK 141. cikke szerinti díjazás részének kell tekinteni.
2. Az EK 141. cikkével és a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117 irányelvvel nem ellentétes az, ha a végkielégítés számítása során a túlnyomórészt férfiak által teljesített katonai – vagy annak megfelelő – polgári szolgálatok időtartamát figyelembe veszik, míg a főként nők által igénybe vett szülői szabadság időtartamát nem.

(¹) HL C 202., 2002.8.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. június 10-én

a C-333/03. sz.: Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség (¹) ügyben

(Tagállami mulasztás – A 98/50/EK irányelv átültetésének elmulasztása – Vállalkozás átruházása – Munkavállalók jogainak védelme)

(2004/C 190/05)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-333/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M.-J. Jonczyk) kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (meghatalmazott: M. S. Schreiner), annak megállapítása

tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a 1998. június 29-i 98/50/EK tanácsi irányelvvel módosított a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/187/EGK irányelvnek (HL L 201, 88 o.), vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas, a harmadik tanács elnökeként eljárva, R. Schintgen és N. Colneric (előadó), bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a 1998. június 29-i 98/50/EK tanácsi irányelvvel módosított, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/187/EGK irányelvnek, a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.
2. A Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. március 23-án a Dán Királyság ellen benyújtott kereset

(C-150/04. sz. ügy)

(2004/C 190/06)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: R. Lyal és S. Tams, tisztviselők, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. március 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy mivel olyan életbiztosítási és nyugdíjbiztosítási szabályozást fogadott el és tart fenn, melynek értelmében a járulék az adóköteles jövedelemből csak akkor vonható le és adójóváírás csak akkor vehető igénybe („pensionsbekastningsloven” törvény 18. és 19. cikkei), ha a biztosítási szerződést Dániában székhellyel rendelkező nyugdíjbiztosítóval kötötték, miközben ilyen adókedvezmény nem jár a más tagállami székhelyű nyugdíjbiztosítóval kötött szerződésben szereplő járulékok után (53. és 53. B cikkek), a Dán Királyság elmulasztotta az EK 39., 43., 49. és 56. cikkei alapján fennálló közösségi jogi kötelezettségei teljesítését;

2. kötelezze a Dán Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Az életbiztosítási és nyugdíjbiztosítási szerződések alapján fizetett járulékok adóköteles jövedelemből való levonhatóságára vonatkozó dán szabályozás ellentétes az EK szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára, a munkavállalók szabad mozgására, a letelepedés szabadságára és a tőkemozgás szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel, és ezt a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elfogadott kényszerítő közérdekű ok sem indokolja.

A szolgáltatásnyújtás szabadsága (EK 49. cikke)

A külföldi nyugdíjbiztosítóknak fizetett járulékok esetén az adóköteles jövedelemből való levonás jogának és az adójóváírásnak a hiánya elriasztja a Dániában élő biztosítottakat attól, hogy más tagállamban székhellyel rendelkező biztosítókkal kössenek szerződést. A külföldi biztosítók tehát de facto nem jelenhetnek meg szolgáltatási ajánlataikkal a dán piacon. A letelepedés követelménye így korlátozza a többi tagállamból Dániába történő szolgáltatásnyújtás szabadságát.

A munkavállalók szabad mozgása és a letelepedési szabadság (EK 39. és 43. cikke)

A dán szabályozás, amely szerint a külföldi nyugdíjbiztosítónak fizetett biztosítási díj nem vonható le az adóköteles jövedelemből, többek között a más tagállamokból származó migráns munkavállalókat és önálló vállalkozókat érinti. A Dániában letelepedő és más tagállamban biztosítási díjat fizető munkavállalóknak és szabadfoglalkozásúaknak dán nyugdíjbiztosítókkal is szerződést kell kötniük, ha ugyanazokat az adókedvezményeket kívánják igénybe venni, mint a dán nyugdíjbiztosítókkal szerződött munkavállalók.

A tőkemozgás szabadsága (EK 56. cikke)

A nyugdíjbiztosítók dániai székhellyel való rendelkezésének előírása ahhoz, hogy a biztosítottak adókedvezményeket vehessenek igénybe, elriasztja a biztosítottakat attól, hogy más tagállamban székhellyel rendelkező biztosítókkal kössenek szerződést. Ezért a dán szabályozás korlátozza a biztosítók felé irányuló és a tőlük eredő tőkemozgás szabadságát.

Kényszerítő közérdekű okok

–Hatékony adóellenőrzés

A dán kormány által hivatkozott szükséges adóellenőrzési hatékonyság nem indokolja a fenti szabadságokat gátló dán adólevonási szabályokat. A dán szabályozás ellentétes az arányosság elvével, mert a hatékony adóellenőrzés és az adóelkerülés megelőzése a dán szabályoknál kevésbé korlátozó intézkedésekkel is biztosítható, így például az adóalanyok a levonási jog érvényesítéséhez szükséges okiratok bemutatására kötelezésével vagy a tagállamok adóhatóságai közötti együttműködéssel, a közvetlen adóztatás területén a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK iránylevnek⁽¹⁾ megfelelően.

–Adókoherencia

A Bíróság ítélkezési gyakorlata elismeri: az adórendszer koherenciája azt feltételezi, hogy a másik tagállamba irányuló járulékfizetés esetén az adóköteles jövedelem csökkentésének jogát biztosítani kívánó tagállam kivethesse az adót a biztosító által kifizetendő összegre.

Így tehát a koherenciának egyazon adóalany esetében kell létrejönnie, és közvetlen kapcsolatnak kell lennie a járulék levonásának joga és a kapott összeg adóztatása között.

A Bizottság véleménye szerint a be- és kifizetések esetén a belföldi és a külföldi biztosítások adózási szempontból nem állnak arányban egymással, mert a hazai nyugdíjbiztosításoknál a befizetés az adóköteles jövedelemből levonható vagy adójóváírás vehető igénybe, de a kifizetés adóalapot képez, miközben a külföldi biztosításoknál nincs levonási jog, de a kifizetés sem adóköteles.

A belföldi nyugdíjbiztosítók biztosításainak adókedvezménye a befizetett járulék adómentességét jelenti. Ennek az adómentességnek a következtében a belföldi nyugdíjbiztosítók biztosításai rendkívül vonzóak, még ha az általuk kifizetendő összegek adókötelesek is. A külföldi nyugdíjbiztosítások esetében az adózási szempontból meglévő arányosság egyáltalán nem ellen-súlyozza ennek az adókedvezménynek a hiányát.

A Dán Királyságnak el kell fogadnia, hogy a más tagállamokban működő nyugdíjbiztosítók biztosításainak ugyanazokban az adókedvezményekben kell részesülniük, mint a belföldi biztosításoknak. Az adórendszer koherenciájának kérdése csak azokban az esetekben merülhet fel, amikor Dániának nincs joga a biztosítók által kifizetett összegek adóztatására. A Dániában lakóhellyel rendelkező biztosítottak részére történt kifizetéseket Dánia attól függetlenül adóztathatja, hogy a biztosító Dániában vagy máshol rendelkezik székhellyel. Dánia e jogát csak akkor veszti el, ha a biztosított más államba helyezi át lakóhelyét.

A Bizottság továbbá úgy véli, hogy Dániában az adórendszer szükséges koherenciája nem érvényesül, mert Dánia számos állammal kötött a kettős adóztatás elkerülésére irányuló egyezményt, melyek miatt az adórendszer koherenciája egyazon adóalany esetében a megfizetett járulékok adóalapból levonása és a kifizetett összegek adóztatása közötti közvetlen kapcsolat-ként nem érvényesül.

Az OECD modelljén alapuló kettős adóztatás elkerülésére irányuló egyezmények garantálják, hogy a biztosítottak kifizetett járadék ne legyen egyszerre a biztosított lakóhelye és a nyugdíjbiztosító székhelye szerinti államban is adóköteles. E szerződések szerint a nyugdíjbiztosító által kifizetett összeg csak a kedvezményezett lakóhelye szerinti államban adóköteles. Ezek az egyezmények azt is magukban foglalják, hogy Dánia az országban működő biztosítók által kifizetett összegek adóztatásának jogáról lemond. Mégpedig függetlenül attól, hogy a befizetésekre járt-e adóalap-csökkentési jog vagy sem. Fordítva: a Dániában lakóhellyel rendelkező biztosítottak részére történő kifizetésekre Dánia vethet ki adót, akkor is, ha a járulékokat az egyezményben részes más államban fizették be.

A kettős adóztatás elkerülésére irányuló más egyezmények akként rendelkeznek, hogy az adóalany adóköteles jövedelméből levonhatja a külföldi nyugdíjbiztosítónak fizetett járulékot. Tehát az ezen országok egyikéből Dániába települő személyek továbbra is a származási országukban fizethetik a biztosítási díjat és levonhatják azt a Dániában adóköteles jövedelmükből. Ezen egyezmények levonási jogra vonatkozó szabályai tanúsítják, hogy a külföldre fizetett járulékokra levonást lehetővé nem tevő dán szabályozás nem koherens.

(¹) HL L 336., 15. o.

A Bundesfinanzhof 2004. március 18-i végzésével a Finanzamt Heidelberg kontra iSt Internationale Sprach- und Studienreisen GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-200/04. sz. ügy)

(2004/C 190/07)

A Bundesfinanzhof (Németország) 2004. március 18-i végzésével, amely 2004. május 5-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Finanzamt Heidelberg kontra iSt internationale Sprach- und

Studienreisen GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

A 77/388/EGK irányelv (¹) 26. cikkében meghatározott, utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás hatálya kiterjed-e az olyan vállalkozások bevételeire is, amelyek saját nevük alatt kínálnak háromtól tíz hónapig terjedő időtartamú külföldi tartózkodást biztosító ún. „High-School-Programok”-at és „College-Programok”-at, amelyek teljesítéséhez más adóalanyok közreműködését veszik igénybe?

(¹) HL L 145., 1. o.

A Landgericht Frankfurt am Main 2004. április 28-i végzésével a Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG kontra Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-203/04. sz. ügy)

(2004/C 190/08)

A Landgericht Frankfurt am Main 2004. április 28-i végzésével, amely 2004. május 7-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG kontra Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Landgericht Frankfurt a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Az 1991. június 5-i 1538/91/EGK rendelet (baromfira vonatkozó forgalmazási előírások) (¹) 10. cikk (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a 79/112/EGK irányelv 1. cikk (3) bekezdés a) pontja szerinti címkén feltüntetett „ellenőrzött körülmények közti tenyésztés” megjelölés a 1538/91/EGK rendelet 10. cikk (1) bekezdése szerinti tartási módot fejez ki?

(¹) HL L 143., 11. o.